

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăitate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 12 Aprilie.

Dacă putem da creșterea foilor din capitala Ungariei, o eră nouă de înfrățire între magiari și români ar fi ca și inaugurată. „Alföld” din Arad, căci pe baza celor raportate de această foie din urmă se rașimă tôte espectoratiunile foilor din capitală, vestesce lumei ca inaugurare a erei celei nouă toastele dela un prânș dat în reședința episcopiei gr. or. din Arad, într'una din duminicile trecute, în onoarea comandantului fortăreței de acolo.

Cine scie câte înfrățiri se făcură pe timpul când scăpaserăm cu toții de poverile absolutismului și 'și aduce apoi aminte de conferența regnicolară dela Alba-Iulia, de cele ce s'au întemplat îndată la începutul dietei din Sibiu din anii 1863/4, de cele întemplate în dieta din tòmna anului 1865, ținută la Cluj și în fine de cele ce au urmat dela 1867 încôce, va scî pré ușor aprețui ce va să dică înfrățirile ocașionale la masa albă.

De câte ori ne-am întâlnit la masa verde cu frații magiari sau de câte ori s'au întâlnit numai ei de ei și în numele nostru, înfrățirea s'a mărginit într'u-a-și crea legi și instituțiuni, prin care să ne țină într'o distanță considerabilă sau să ne depărteze cu totul dela viața publică a țerei, se înșelă ca români.

Dar ni se va dice, ceea ce ni s'a dis de atâtea ori, că noi în cercul constituțiunei sîntem părtași la tôte beneficiile și sarcinile, și n'avem să ne plângem de nimic.

Atunci și înfrățirile sînt de prisos, de ôre-ce noi avem să recunoscem simplu, că n'am priceput bunătățile cu cari sîntem înzestrați și trăba este terminată; mult, dacă ca ômeni de bună cuviință ne vom ruga de iertare, că n'am priceput și până acum ceea ce trebuia să pricepem, adecă să fim mulțămîți cu pozițiunea noastră în cercul constituțiunei. Pôte că așa ar fi a se înțelege după con-

ceptul foilor magiare înfrățirea, cu carea tot noi am datorî magiarilor.

Însă să nu glumim cu lucruri așa serioșe. Foile magiare ne-au spus și ne spun din nou, că noi amenințăm elementul magiar cu românizarea în comitatul Hunedórei și în alte părți ale Transilvaniei, în Bihor și Torontal și mai departe până la porțile Dobrișinului.

Și pôte să cuprindă pre cineva mirare că românii sînt atât de nesdraveni, când ei până la 1848 în cercul constituțiunei de pe atunci erau eschiși de la viața publică cu bisericile lor cu tot, fiind numai tolerați în țera. Se pôte să nu se mire cineva, dacă va scî că de când s'a introdus constituționalismul românilor absorbiți politicesce într'una națiune politică li este permis a vorbi și a scrie românesce, dacă majoritatea magiară se îndură a permite și majoritatea este, în înțelesul constituțiunei compusă din toți nobilii și „civii vechi” și din civii cu un cens într'o disproporțiune bătătoare la ochi pentru părțile locuite de masa românilor, cu tôte că prin lege este proclamată uniunea Transilvaniei cu

sînt ocupate și de români, cam rari ce e drept, și aruncați pe la tribunale, unde nici nu există puiu de român, și cari trebuie să scie bine limba statului, pentru ca „după putință” să nu primescă scrisori în altă limbă decât în limba statului și pentruca cei cu cause să aibă câte un interpretator, spre a se puté înțelege cu reprezentanții dreptății; instrucțiunea este liberă și pentru români pe cât poporul în povărat, afară de serăciă, cu o mie de sarcini grele, o pôte susținé din averea sa privată, ieră încât este avisat la ajutorul statului se pretinde a renuncia de la acest drept și a accepta o limbă pe care trebuie să o în-

vețe cu postpunerea altor cunoscințe; de parlament nici că mai vorbim, căci ar fi o pretensiune care ne ar pune pe o tréptă cu Croații din dieta Ungariei și această ar fi un mare păcat comis contra constituționalismului și a întregității statului.

Acum, când stăm la aceste și nu mai înșirăm și altele, ôre va mai fi cine-va care se va îndoi, că noi sîntem cei cu vină, că noi amenințăm magiarismul?

Dar cum stă apoi cu înfrățirea? Și în privința asta ne-am pronunțat mai sus, înse noi am mai crede lucru cuviincios că, dacă ea are să fie durabilă, noi să renunțăm și dela neînsemnatele nôtstre pretensiuni și pace să fie.

În aceste timpuri pline de contradicții ne pare bine de un lucru, de și după esperința din trecut, nu ne promitem mult dela el. Acesta este: Foile magiare constată ele însele necesitatea de a fi românii altfelu tratați din partea magiarilor și nu ca până acum.

Revista politică.

O istorie vechiă și totuși mai în ne-care septimana nouă este cea a Cis- și Transilvaniei. Ea se revine tute de un timp încôco de câte ori ministri din Budapesta sînt dispuși a pleca la Viena sau de câte ori cei dela Viena sînt dispuși a-i chema la Budapesta. Pentru a aduce ôre care variațiune și în monotonia această, ministerul din Budapesta a trâmîs mai înainte deputațiunea regnicolară să negocieze ea și puténd să incheie un nou pact dualistic. Deputațiunea regnicolară însă a fost așa de cuminte de n'a voit sa ia odiul acestei cestiuni asuprași și a așteptat pre ministrii Tisza și Széll sa vină ei și să-și continue opera începută. Ministrii au fost la Viena. Resultatul

înse a fost, se vede, cel de până acum. Acesta nu o mai ascund nici oficiôsele, care se familiarisază din și în și mai bine cu un provisoriu mai lung. Așa „Hon” într'un articol dice că guvernul nu pôte aștepta dum defluat amnis, ci trebuie încă în decursul vacanțelor de pasci să afle și să hotărască ce are să facă cu diferențele pactului. Îndată ce se va întruni dieta trebuie să resolve și încă pe calea cea mai scurtă tôte diferențele sau să constate imposibilitatea pactului și să grigiască de un modus vivendi, așa ca legislativa să pôte folosi bine scurtul timp și alegerile să se pôte esecuta pe lângă o cuviinciosă orientare a națiunei. „Hon” dice că opozițiunea se înșelă, dacă crede că alegerile viitoare însufă grigiă guvernului. Dacă pactul se realizază atunci guvernul va motiva înaintea alegătorilor necesitatea încheierii pactului, nu va ascunde poverile lui, va arêta însă și părțile sale cele îmbunătățite și că era cu neputință de a ajunge mai mult. Dacă pactul nu se realizază partida guvernului iară nu va ascunde nimica, ci va arêta până unde a putut merge și până unde a mers și că Austria a paralisat pactul. Pășind atunci opozițiunea cu promisiuni înaintea alegătorilor, să-și avé să se întrebe, dacă cred ei, că stare a țerei mai mult decât puterile întrunite ale partidelor de odinórá a lui Deák și Tisza. Dacă vor crede, să alégă din opozițiune, dacă nu, ținase de probații lor conducători.

Ministrii ung. au să fie pe mîne séră la Viena.

După multe și trăgănote note diplomatice între puteri, cu deosebire între Anglia și Rusia și Germania și Austro-Ungaria ca mijlocitóre între cele dintăiu doue puteri ne spune „Agence” Havas”, că propunerea de a se retrage și Anglia și Rusia a eșit dela Bismarck și neatérnat de această propunere a mai invitat prin mijloci-

FOIȚA.

Cerșitorea de pe Pont des Arts.

(Traducere din W. Hauff: *Novel*).

(Urmare.)

„În zilele următóre mă superam pe prostia mea, care era de vină, că abia numai după o săptămână să pot vedé pre fetiță; numărăm ôrele până la vinerea următóre, și-mi părea că, capitala lumei, precum iubesc a o numî locuitorii ei, nu mai cuprindé în sine nimic interesant, decât pe cerșitorea de pe Pont des Arts. În sfêrșit, după o vecie veni vinerea. Încercasem tôte vicleniile, pentru a scăpa pentru astă sară de Faldner și de ceilalți prieteni, și îndată ce inseră, plecai înspre locul hotărît. Aveam să merg mai mult de o ôră, prin urmare timp destul, de a gândi la umbletele mele. Ađi trebuie să mă lămuresc, 'mi dîsei, trebuie să sciu, ce am să cred de această ființă; 'i voiu propune, a merge cu dênșă, dacă primesce, m'am înșelat chiar și ântăia dată. Și fața trebuie să mi-o arete.

„Alergasem atât de tare, încât nici zece ôre nu sunase, când mă aflai pe Place de l'École de Médecine și — numai la unsprăzece ôre era să ne întelnim. Întrai în o cafenea, frunđării fără gânduri prin o grămadă de gazete; — în sfêrșit orologiul sună unsprăzece.

„Pe piață erau puțini ômeni, și ori cât 'mi încordam ochii, nu zăriam nici un vël verde. Eu mă țineam de lătura scôlei de medicină, căci acolo ardeau mai multe lampe. Momentele unei astfel de așteptări sînt un chin. Când ea s'ar fi mulțămît cu aurul têu și n'ar veni de loc, când ea și-ar bate joc de bunătatea inimei tale? gândiam în mine, după ce trecusem de vr'o de ce ori în sus și în jos. Orologiul sună unsprăzece și jumătate; începui a-mi face imputări pentru nebulia mea; atunci la lumina unei lanterne, ca la vr'o trei-deci pași departe de mine, se făcú o zare de verde; inima 'mi bâtea mai tare, grăbii într'acolo — era ea. „Bună séră,” dîseiu, întindéndu 'i mâna, frumosă, și-ai ținut cuvêntul; pe aci era să cred că nu vei mai veni.” Ea făcú un ușor compliment, fără a-mi da

mâna și se puse alătura cu mine; părea forțe mișcată. „Domnul meu, nobilul meu compatriot”, dîse ea cu glas duios, „a trebuit să-mi țin cuvêntul, pentrucă am să-ți mulțănesc. Astăđi abundă samă nu mai vin, pentru a lua de nou în contribuțiune bunătatea D-Tale. O, cu ce liberalitate ne-ai tins mână de ajutor. Pôte-sé, ca mulțămite te întime ale ficei, ca rugăciunile și binecuvêntările bolnavei mele mame să vè despăgubescă?”

„Să lăsăm aceste la o parte,” respunsei. „Cum se află mama D-Tale?” — „Cred că éráși pot prinde puțină nădejde,” respunse ea, „medicul adeverat că, nu spune nimic hotărît, dar ea singură se simte mai cu putere. O, câtă mulțămîtă 'ți dătoez. Din banii dăruiti de D-Ta 'i putui găti éráși bucate mai nutritóre, și, credemé, gândul că, se mai află încă ômeni așa de buni, o a întărit mai tot atât de mult.”

„Ce a zis mama D-Tale, când ai ajuns acasă?” — „Era forțe îngrijată de mine, fiind-că cam târziu,” respunse ea; ah ea forțe nebucuros și dete învoirea pentru această eșire a mea și și închipuia vr'o nenorocire, ce m'ar

fi putut întimpina. Eu i-am povestit tôte; dar când scosei mărma, desvêlind darurile ce le adunasem, și când aflarăm banii de aur, aur întré banii de aramă și de argint, atunci ea se înspăimêntă, și — aici ea se oprî și părea a nu puté vorbi mai departe, eu 'mi gândiam că, mama o va fi învinovățit de lucruri rele, pentru aceea eu căutam să o descos mai departe; dar cu o sinceritate, ce me mișcă, ea mi mărturisî: „că mama ei ar fi dis, compatriotul marinos sau a fost un ânger, sau un principe.”

„Nici una, nici alta” 'i respunsei. „Dar cât v'ati ajuns? Mai aveți parrale?”

„O veđi bine mai avem,” replică ea încuragiată, cum se părea; dar nu trecusem cu vederea că, dicénd aceste ea oftă.

„Și cât mai aveți?” întrebai mai hotărît și mai cu înțețire.

„Am plătit din banii aceia o scotélă în farmacie și pe o lună chiria cásii, și am gătit bucate pentru mama; dar cu tôte aceste a mai ramas acasă.”

„Cât de lipsite trebuie să fie fost, dacă din acești bani au putut să plă-

rea ambasadelor germâne pe toate puterile la un congres pe baza păcii dela 1856 și 1871 cu respect la situațiunea cea nouă în orient. Tote puterile, afară de Anglia, au acceptat fără de rezervă invitarea. Anglia însă a cerut ca Rusia să declare că toate cesțiunile sulevate poartă caracter european și se pot regula numai în înțelegere cu Europa. Sub condițiunea acosta primesce și ea congresul.

Condițiunea acosta este prea dificilă pentru Rusia și ea nu se va indulgea a o primi fără constatând umilirea sa înaintea Angliei și de aceea ori cât s'ar păre, după „Agence Havas“, de aproape întrunirea congresului, resbelul tot este cu mult mai aproape.

O schimbare de idei între „Journal des Debats“ și „Nord. Allg. Ztg.“ din timpul mai nou îndigitează că toate încercările de a împăca pe Anglia cu Rusia sunt zadarnice, cu atât mai mult cu cât mijlocirea Germaniei se ferece de ori-ce stricare cu Rusia, pentru că, dice foia berlinesă, în momentele cele mai critice din istoria mai nouă a Prusiei și Germaniei, Rusia a fost unica amică a Germanilor. „Atâta doriem să scim, replică „Journ. des Debats“, „mai departe nu mai cerem nimica. Rămâne acum să împrăsciam iluziunile ce se silia telegraful a ni le grămădi de vre-o câte-va zile încoco.“ „Cine scie ceti printre rânduri și urmăresce cu atențiune, cu deosebire foile rusești și nemțesci, va fi vădut că totă silința Germaniei este nu pentru un concert europen, ci pentru restaurarea alianței celor trei împărați, pentru de a apropia pe Austro-Ungaria de Rusia, și de a isola pe Anglia. Dacă caută cineva la fondul depeșelor optimiste cu care se inundă lumea, va vedea că cele trei puteri lucră în cea mai bună înțelegere pentru izolarea Angliei. Ajungând la rezultatul acesta nu pacea va fi pregătită; Anglia nu se va retrage, ea va avea pe partea sa 100,000 turci, 50,000 greci și armata sa. Trănesecabilele ei isvore, fără de a socoti și staturile cele mici pe cari Rusia le vatămă.

Din Bombay și din Calcutta se telegrafază că acolo se fac pregătiri mari de transporturi de trupe indiene la Malta. Fabricile de arme lucră ziua și noptea chiar și duminica.

Din San-Stefano se scrie la „Polit. Corr.“: Marele duce Nicolae carele au petrecut trei zile în Constantinopole într'un ordin de zi a pus corpului gardei imp. în perspectivă reintorcerea în patriă pe 18 Aprilie. Afară de acosta Marele Duce înainte de călătoria sa la Constantinopole s'a adresat cătră unul din regimentele de

gardă cu următoarele cuvinte: Copii, mai aveți răbdare vre-o câte-va zile! De bună samă voi ve întorceți acasă; chiar și când s'ar-începe resbelul cu Englezii, garda se va dirige spre Petersburg; avem soldați destui ca să putem isprăvi cu Englezii. Noi nu căutam resbelul; dacă inse Englezii 'l vreau, suntem gata, noi ni am și făcut pregătirile noastre!“

Vorbirea Marelui Duce a avut efectul său dorit, cu toate că promisiunea cu dusul acasă nu prea află credemnt pentru că s'a repetat prea de multe ori. După cel dintăiu ordin de zi de felul acesta trupele ar fi trebuit să fie la 8 Martiu în Odessa.

Bolele graséză forte tare între trupele rusești. Fie care regiment are pe zi câte 100 bolnavi, cari rămân dealtmintrea la companiile lor; căci numai pe cei de tot rău bolnavi i duc în spital.

Soldații au zăcut până acum pe pământ fără așternut de paie și sunt espusi necurăteniei. Insectele neplăcute și riiă sunt fenomene de toate zilele.

Din Bucuresci vine scirea, că ministeriul de resbel fu înscințat că Rușii caută pozițiuni strategice la Predeal.

România.

Reproducem în resumat cele întemplate în camera României în ședința de la 5 Aprilie pentru a avea o idee mai clară despre cele ce s'au atins cu altă ocaziune despre raportul între Ruși și Români respective despre desarmarea românilor. Ietă ce cetim:

La ordinea zilei se pune interpelarea d-lui Furculescu anunțată d-lui ministru de esterne, în privința sgomotelor ce circulă, că Rusia va ocupa țera militărescă și va desarma armata română, dacă guvernul Român va protesta în contra art. 8 din tractatul de la St. Stefano.

Cele ce circulă prin diare, că principele Gorciacoff a anunțat guvernului Român prin generalul Ioan Ghica, ca să nu protesteze în contra art. 8 din tractatul de la St. Stefano, căci Țarul e supărat pe România și, ne mai putend a-și ține mâna va ordona armatei a ocupa țera și a desarma armata Română; citeză toate necuviințele ce a făcut armata Rusă trecend prin țera, și cere a i se răspunde, dacă sgomotele acestea sunt adevărate, a luat guvernul măsurile ca să evite împlinirea acestora?

D. ministru de esterne răspunde, că în circumstanțe ca cele de față, guvernul trebuie să facă, ceea ce au făcut omenii prudenți în proce-

sele ce le au unul în contra altuia. D-sa arată că, de multe ori, s'a întâmplat ca doi rivali să mērgă în aceeași trăsură la tribunal, unde dau documentele lor în mâna judecătorilor și așteaptă în pace răspunsul judecătorilor. În aceeași poziție ne aflăm noi cu Rusia; fie-care ne-m trimis documentele înaintea marelui tribunal european și așteptăm terminarea procesului. Guvernul cu toate amenințările Rusiei a protestat în contra tractatului dela San-Stefano și a luat măsurile, ca nu cum-va acele amenințări, să se potă împlini; și o armată, care a dat probe de vitejie la Plevna, care are simțimntul datoriei cătră țera, nu se va lăsa lesne a fi desarmată (aplaude). Oștirea română s'a retras în pozițiile în cari se află, ca să evite ori-ce conflict cu Rusia.

Divisia XI a intrat în țera din Bulgaria și s'a aședat la Neajlov; comandantul armatei ruse a comunicat guvernului român, că acosta divisie va sta până când se va face preparati-vele necesarii de plecare în Rusia. Cât pentru corpul lui Zimerman, care a ocupat Basarabia nu s'a petrecut tot astfel. — Cât pentru corpurile ruse, care se dice, că au intrat în Moldova și au înaintat până la marginile Austriei, nu există în adevăr nici un corp, care să fi trecut din Rusia în România. Guvernul a cerut esplicări dela guvernul rus, cât are a cantona armata dela Neajlov și așteptă răspunsul.

D. Vernescu dice, că grămădirea armatei în țera e ca punerea în lucrare a tratatului dela San Stefano, e ca punerea în aplicare a amenințărilor. În convenția încheiată la 4 Aprilie, ne-am preocupat numai de trecerea armatei ruse în Turcia prin România, iar nu și de întorcerea ei. De aceea noi după convenție, nu eram datori să lăsăm reintorcerea armatei ruse prin țera. — Armatele ruse trebuiau să se reintorcă în Rusia pe unde ar trarea divisiei a 11 în țera, cu totă anunțarea ei de mai nainte, este o călcare de teritoriu. Divisia 11 ocupă totă regiunea dintre Giurgiu și Bucuresci și o ocupă în un mod strajnic; locuitorii, dați afară din casă cu copiii lor și cu femeile lor și în fie-care casă de țeran câte 30 soldați Ruși. Acosta ocupare a Rusiei a acestui ținut nu e decât, ca să se asigure a ocupa țera pe timp de doi ani. Armata care a intrat în Basarabia, a intrat fără să se anunțe ca și cum ar fi intrat în posesiunea lor. D-sa cere ca guvernul să protesteze în contra punerilor în aplicare a dorințelor Rusiei, pe care le-a exprimat în tratatul dela San-Stefano.

D. prim-ministru dice, că totă Europa are bănuelile pe care le are d. Vernescu, și armata rusă aș nu se consideră că ne-a călcat teritoriul, căci tratatul definitiv nu e încheiat, ci numai un tratat preliminar până când nu va fi primit de Europa acel tratat; îndată ce tratatul definitiv se va încheia armata Rusă nu va mai avea dreptul să trecă prin țera. Termină arētând, cu guvernul a luat toate măsurile de a apăra interesele României, cari sunt în aceste circumstanțe și interesele celor alte puteri, și că circumstanțele acestea fiind forte grele, se cere multă prudență din partea tuturor.

D. N. Ionescu critică cuvintele d-lui ministru de esterne, că a retras armata română de a evita ciocniri cu armata rusă. Cât pentru convenția cu Rusia, arată că nu mai e respectată; în acea convenție se prevede, că orașul Bucuresci nu va fi ocupat de armata rusă, și, cu toate astea, se află în capitală armată rusă, stat-major rusec, o intențentă, etc.

Convenția dela 4 Aprilie a fost modificată de tractatul dela San-Stefano, și de aceea noi trebuie să protestăm în contra acestor modificări, introduse de Rusia în detrimentul nostru.

Termină, cerend ca guvernul să vorbescă franc, care e politica sa, și în ce relațiuni ne aflăm cu Rusia, și dacă amenințările d'a desarma armata română sunt atât de mari, în cât ar pute a se întempla cu armata română să dea piept cu armata rusă, chiar în Capitala țerei.

D. ministru de esterne răspunde, că convenția nu e călcată, și dacă se află un general rus în Bucuresci, se află numai ca să evite abuzurile, ce ar pute să le facă soldații ruși, trecend prin oraș, sau a le pedepși; însă guvernul român nu l'a recunoscut și nu a avut nici o relațiune cu el.

D. Vernescu repetă din nou, că convenția încheiată cu Rusia nu prevedea și întorcerea armatei rusești după terminarea resbelului, prin România. Acosta convenție a fost în vigore până la încheierea tractatului de pace; însă îndată ce acest tractat s'a încheiat, și încă definitiv între Rusia și Turcia de ore-ce l'a primit ambele puteri beligerante, convenția dela 4 Aprilie nu mai pote fi în vigore; intrarea armatei ruse în țera se consideră ca o călcare de teritoriu, și guvernul trebuie să ia toate măsurile, ca nu cum-va acosta ocupare momentană să se traducă în ocupare pe cât timp va sta armata rusă în Bulgaria.

D. Furculescu declară, că nu e satisfăcut de răspunsul d-lui mini-

tescă o socotela din farmacie, chiria pe o lună, și să mai și gătescă bucate în temp de o săptămână! — Dar ași vrea să știu până într'un ban, ce și cât v'a mai ramas' dizei eu.

„Domnul meu!“ dize ea vatămată făcend un paș înderpt.

„Dragă copilă, DTa nu pricepi aceste“, respunsei eu, apropiindu-me de dēnsa, „sau din o delicatēțā rēu înțelēsā nu voiesci să-mi spui adevērul; eu te întreb serios, dacă veți fi gatat cu acei vr'o căți-va franci, mai aveți de a aștepta ajutor de unde-va?“

„Ba, dize ea intimidată cu glas pe jumetate; „nici un ajutor!“

„Gândesce-te la mama DTale și nu desprețui sprijinul meu!“ La aceste cuvinte ii întinsei mâna; ea o apucă cu grabă, și ducenduo la peptul seu lăudă bunătatea mea.

„Bine dar, urmēzā-mi!“ urmai eu, luându-o de braț; „durere eu n'am venit deadreptul de acasă, și nu m'am proveđut; voi avēdar bunătatea, a me însoți până în locuința mea, ca să-ți dau ce-va pentru mama DTale? Ea

'mi urma în tăcere, fără cea mai mică rezistență, și pe cât 'mi era de plăcut de a o pute sprijini, pe atât pe de altă parte me simțiam vatămat vedend cum că ea venia cu mine fără nici o grije — în locuința unui bărbat; dar cum cu totul altcum, de cum 'mi cugetam, se întemplă. Vom fi mers vr'o două, trei sute de pași, când ea de odată se opri în loc și 'și scose brațul din al meu. „Nu, nu e cu puțință, nu-mi e ertat“, dize ea, începend să plângă cu amar. — „Ce Te întristeți așa dintr'o dată?“ o întrebai cu mirare, ce nu e ertat?“

„Nu, nu merg cu DTa, nu-mi e ertat să merg cu DTa.“

„Dar pentru Dzeu“, zisei eu, prefăcenduo supērat, ai într'adevēr prea puțină încredere în mine; dacă n'ar fi mama DTale, să me cređi, eu te ași lăsa în pace; căci DTa me superi.“

„Ea prinse mâna mea, și o strinse cu mare mișcare. „Dor nu te-am vatămat?“ dize ea. „O, Ddeu 'mi e martor, acosta n'am voit s'o fac; ertā-i unei fete sirmane, fără pățanie! DTa

ești atât de marinos, și eu să te supēr pre DTa?“

„Ei bine, urmēzā-mi dar“, dizei eu, trāgându-o după mine, „n'avem vreme de perđut, timpul e înaintat, și calea e lungă.“ Ea însă stătū locului, și plāngend șopti: „Nu, pentru lumea întrēgā, nu mai fac nici măcar un pas.“

„Dar de cine te temi? Nu te cunoșce suflet de om, nimeni nu te vede, poți veni cu mine fără nici o tēmā!“

„Pentru numele lui Ddeu, te rog lasā-me! Nu nici de cum, nu-mi este ertat, te rog nu me mai întēți!“ Ea tremura; eu simțiam că, punenduo încă odată miseria mamei sale înaintea ochilor, ea 'mi va urma; însă frica fetei făcū o mare impresie asupra-mi.

„Bine, remāi dar aici“, i-am đis. „Dar spunemi, știi pote lucra?“

„O, abună samā, domnul meu“, replică ea ștergēnduo și lacrimile din ochi.

„Putea-mi-ai îngrigi dor' schimburile mele mai fine?“

„Ba nu“, respunse ea forte hotārit. „Spre acest scop nu sūntem pregătite.“

„Aici am o maramă albă“, urmai eu. „Putea-mi-ai îngrigi și gāta o jumētate de duzin?“

„Ea cercetā marama și respunse: „Cu plăcere, și forte frumos și le voi cōse.“ Spre rușinea mea, am fost silit să scot nisce bani, de-și mai nainte mē lēpādasem, că n'am parale la mine.

„Cumpērā-mi șase mārāmi ca acosta“, dizei, „și putere-ai gāta trei dintreșele până duminēcā sara?“ Ea făgădui; eu i dădui ceva pentru māmā-sa, spunenduo că, aș nu m'am proveđut cu bani, dar că pe Duminēcā voi pute să-i dau mai mult. Ea 'mi mulțāmī din inimā; pārea a-i face bucurie, că i dădusem de lucru; căci încă odată 'mi spuse, cât de frumos voiesce să cōsā mārāmīle, și, dacă nu mē înșel mē întrebā, dacă mē invoiesce să-mi facā o tiviturā englezescā. Eu m'am învoit la tōte; dar când era să-și ia rēmas bun, eu o țineam strins lângā mine. „O plăcere, una singurā, însă tot trebuie să-mi faci' dizei, abună samā fără îndoielā o poți face și ușor.“

„Ce e?“ întrebā ea. „O, cât de bucurous voi face ori-ce pentru D-Ta.“

stru de esterne, nici de răspunsul d-lui prim-ministru, dela care aştepta, nu un răspuns platonice, ci un răspuns în care să arate toate relațiile în care se află România cu celelalte puteri. De aceea propune ca să se ţină o şedinţă secretă, în care să se discute măsurile ce trebuiesc luate de guvern în contra ameninţărilor şi călcărilor de teritoriu din partea Rusiei. În aceste circumstanţe, nu sunt îndestul protestările; ci trebuiesc ca România să facă ceea ce a făcut Danemarca la 1864 în contra Prusiei, Austriei şi Germaniei, cari i-au călcat teritoriul, şi cari popore erau mai tari de cât cum se află Rusia faţă cu România, şi cu toate acestea Danemarca a sciut a şi apăra drepturile ei cu cel mai mare curagiu.

D. Cernatescu propune a se ţine o şedinţă secretă în care să se ia măsurile necesarii, ce guvernul trebuiesc a urma în circumstanţe atât de grave.

D. P. Ghica combate propunerea d-nului Cernatescu, pe motivul, că guvernul a spus tot ce a voit să spună şi dacă guvernul ar fi voit să spună ce-va mai mult, ar fi propus şedinţă secretă.

Se pune la vot propunerea d-lui Cernatescu de a se ţine o şedinţă secretă şi se priimesce.

Şedinţa se rădică la 5 ore, anunţându-se cea următoare pe a doua şi 6 Aprilie.

Voci engleze despre circularea lui Gorciacoff.

"Times" comentază răspunsul lui Gorciacoff la depeşa circulară a lordului Salisbury în următorul mod:

"Trebuie să recunoscem, că spiritul documentului e demn de seriozitatea situaţiunii, şi că el tradă din partea guvernului rusesc dorinţa pură, de a asigura o soluţiune pacinică marilor cestiuni pendente. De şi declaraţiunile tratatului, ce le ofere cancelarul rus, nu pot să pară acceptabile poporul englez nu va lipsi totuşi să recunoscă, că ele sunt alinătoare şi argumentative, şi că semnalază aplecarea guvernului rus, de a discuta cu onestitate cestiunile născute prin pacea de San Stefano. Această e o înclinare, ce trebuie să dorască în criza actuală guvernul nostru şi întreaga Europa, şi unicul adaus care ar fi fost de dorit, în răspunsul principelui Gorciacoff este acela că guvernul său n'ar învoi a supune în mod deplin şi fără nici o rezervă argumentală puterilor europene întrunite la congres. Rusia a adus fără nici o îndoială mari sacrificii, şi scopul ei şintia naturalmente într'acolo, de a efectua o rezolvare a cestiunii orientale în conformitate cu ideile şi

„Iartă-mi să ridic acest vël jalus, ca să-ţi pot vedea faţa, ca cel puţin să am o plăcută aducere aminte de această sară.“

„Ea se dădu la o parte şi-şi strinse şi mai tare vëlul la obraz.“ „Te rog, nu cere aşa ceva dela mine“, replică ea părând a fi în luptă cu sine; „D-Ta ai plăcuta amintire a faptelor D-Tale celor bune; mama mi-a oprit foarte aspru, a ridicat vëlul, şi Te incredinţez“, adause ea, „că, sunt urită ca ciuma, D-Ta numai te-ai spăria!“

„Acastă împotrivire mă întărită numai; o fată, în adevăr urită, gândiam eu, nici odată nu vorbesce astfel de uriciunea sa; voiam să-i dau eu vëlul la o parte, dar ea-mi scăpă din mâni ca un peşte: „Dimanche, à revoir!“ şise ea alergând pe aci încolo. Uimit mă uitam după dânsa; la vr'o cincideci de paşi departe de mine ea se opri, mi făcu semn cu mărma mea cea albă şi-mi strigă cu glasul său sonor ca argintul: „Nopte bună!“

(Va urma).

interesele sale. E adevărat, că ultima ei campanie a costat-o sânge şi bani, dacă s'ar pune însă întrebarea că Anglia sau Rusia, are în urma sacrificiilor aduse în sânge şi bani cel mai mare drept asupra unei puternice voci în deslegarea cestiunii orientale, şara noastră cu greu ar rămâne îndărăt. Răspunsul însă la toate argumentele principelui Gorciacoff este bătător la ochi. Nu este treaba noastră nici a vre-unei alte puteri ore care, de a combate una câte una declaraţiunile cancelarului rus. Cu cât e mai bună circulara sa, şi cu cât sunt mai tari argumentele sale, cu atât mai puţine motive există ca ele să nu fie rezervate decât unei adunări ce ar pute da asupra o sentinţă satisfăcătoare. Noi cerem dară, ca atât circulara principelui Gorciacoff cât şi memoriul lordului Salisbury să fie supuse la judecata Europei.“

„Daily News“ învinuesc memoriul principelui Gorciacoff, că nu aruncă o lumină clară asupra intenţiunilor rusesci.

„Morning Post“ află că Rusia şi schimbă în răspunsul lui Gorciacoff atitudinea, şi că începe pe un ton cu totul deosebit de acela, în care vorbi atunci, când promulga mai întâiu tratatul de San Stefano. De şi acest diar nu e dispus de loc, să admită tăria tuturor argumentelor presintate, se ţine însă dator să recunoscă, că circulara tinde la reînceperea negoşierilor, şi că se năzuiesc după o soluţiune pacifică.

„Standard“ este de aceeaşi părere; previne însă guvernul englez, de a nu face contra propunerile dorite de principele Gorciacoff. Aceea ar fi o cursă, în care Anglia nu trebuie să se lase a fi ademenită în nici un cas. Tratatul de San Stefano e neacceptabil, ceea ce se poate însă admite în locul lui nu are să decidă Anglia ci Europa.

„Daily Telegraph“ priveşte întradevăr în memoriu simptomele unei înclinări ce ar avé Rusia de a se conforma cerinţelor Europei şi de a se mulţami cu modificările tratatului preliminar, nu vede însă în el nici o frasă, care să exprime sau să involve în sine aplecarea Rusiei, de a supune într'alt tratatul, în înţelesul cerut de Anglia, unei conferinţe sau unui congres. (R. L.)

Generalii Englezi.

Baronul Robert Napier de Magdala şi sir Iosif Garnet Wolseley, sunt cei doi oameni, despre cari se vorbesce mult astăzi şi de cari se va vorbi pôte şi mai mult mâne.

Aceştia sunt cei doi generali, cari vor comanda armata engleză, dacă Anglita va face război.

Baronul Napier de Magdala este cel mai în vârstă; el s'a născut în insula Ceilon şi primele arme şi le a făcut în geniu. Într'aga sa carieră e formată în Indii şi aparţine cu totul la aceea ce s'ar pute numi vechia armată africană a Anglita. El a condus mai tot deuna executarea practică a campaniilor în cari a fost trimis. Napier este omul care aşterne drumurile, aşază podurile, şi pregătesc terenul care va servi manoperilor luptei.

Reputaţiunea sa dată de la războiul din 1857. Dânsul, în realitate, a luat acel teribil oraş, Lucknowul, în care cipaii revoltăţi, după ce s'evârşiră măcelurile îngrozitoare, stabilise nisce retranşamente aproape inespugnabile. Napier aruncă, cu o greutate şi o cutezanţă rară, un pod peste riul Gomtee, ca să pôtă lua din dos poziţiunile, printr'un punct unde părea cu neputinţă a ajunge.

Din timpul acesta, el fu considerat ca un căpitan dintre cei dintăiu. Cu toate acestea foarte modest, el se mulţami cu un comandament secundar sub ordinile lui sir Hugh Rose, când trebui să reprimé războiul din Tania Topee, şi servi în China sub sir Hope Grant.

Cine nu şi aduce aminte de campania din Abisinia şi de suicisul lui Teodoros, acel soiu de Sardanapal abisinian care avusesse, între altele, şi bizară idee de a voi să mărescă seraiul său cu regina Victoria.

Am fi prea lungi, dacă am enumera onorurile de care este acoperit lordul Napier. El e singurul englez, căruia s'a permis să-şi ia ca nume una din victoriile sale şi

acest titlu de baron de Magdala este unic în felul său în regatul unit.

Baronul Napier de Magdala ocupă, ca funcţiune actuală, postul comandant general al armatelor Indiei.

Sir Garnet Wolseley. Este cu mult mai tiner, căci n'are decât 45 de ani. La vârsta de 20 ani, se distinse în Crimeea şi primi pe lângă medalie fărăi sale, crucea legiunii de onore. Apoi şi dânsul luă parte la campania Indiei din 1857, spre a năbuşi aceea formidabilă insurecţiune, probabil urzită de Rusia în timpul războiului din Orient, şi care eclată după lovitură, în toamă ca un obuz uitat într'un colţ.

Garnet făcu campania din China, şi mai târziu, diverse expediţiuni în contra Peilor Roşii din Canada, mai ales în cea care se sfârşi, la 1870, prin luarea fortului Garry.

Succesul său în opiniunea publică dată de războiul Ashanţilor, de la 1873.

Generalul Wolseley este un militar plus diplomat. În această ciudată ţară a Africe, pe care nu o cunoscea, el cădu asupra unor selbatici, forte bine înarmaţi cu carabine europene, şi pe cari tactica engleză nu era de ajuns spre a-i îngenunchia. El sciă să găsească aliaji şi, în fine, când cu convingerea, când cu violenţa, făcu să triumfe asupra căpeteniilor inimice, cari zădărniciu lupta şi negoşierile, bizuindu-se pe climă, spre a nimici soldaţii maiestăţii sale Britanice.

Sir Garnet primi, la întorcerea sa, toate mulţamirile în onoruri şi în bani, pe cari Anglita sciă să le verse eroilor săi.

În luna lui Maiu trecut, el fu trimis cu misiune specială în tabăra marelui duce Nicolae. Acest principe l primi aşa de reu încât „nebăgarea de samă“ nu putu fi spălată de cât cu o mare cantitate de note diplomatice. Sir Garnet este dar, până la un punct ore care, un inimic personal al Rusiei.

Semn particular: Sir Garnet Wolseley se ţine de categoria generalilor scriitori. I se impută chiar, că scrie prea mult. Cu toate acestea Manualul portativ al serviciului în campanie este o carte adoptată de armata engleză şi consumată cu interes de militarii tuturor ţerilor. El s'a ocupat mult, prin diare şi prin reviste, de reorganizarea armatei franceze.

De altminterea, la fistic, sémână cu un oficer de stat maior francez de scôla nouă: pèrul undulant cu cărare la mijloc; mustaţă şi barbison de vênător. „Figaro“

Varietăţi.

* (Postal) În Nyarad-Szereda (comitatul Murăş Turda) este de ocupat postul de magistrul postal cu un venit anual de fl. 120, paşal de cancelarie 40 fl. şi fl. 424 paşal pentru expediţie. Petiţiunile sunt a se adresa până în 9 Maiu la direcţiunea postală reg. ung. Din Sibiu.

* Ministeriul reg. ung. de interne, în contra conclusului adunării generale a comitatului Sibiu, a dat loc cererei comunei române Poplaca pentru a fi arondată la pretura Sibiuului.

* (Starea pestei bovine în comitatul Sibiu). Avem a înregistra faptul îmbucurătoriu, că nu s'a mai ivit nici un cas nou de infectare sau mörte, şi astfel sunt cele mai bune speranţe pentru localizarea bólei. Eri a sosit aici comisarul ţerei pentru pesta-bovină şi a plecat la Şelimbër spre a inspecţiona starea lucrului.

* (Unicul fiu). Prinţul imperial Napoleon s'a folosit de dreptul, ce i compete după lege, a fi eliberat de serviciul militar, ca unicul fiu al unei vèduve.

* (Românul la Griviţa) Re-numitul sculptor italian E. Ferrari, a făcut acum de curând o frumoasă statueta, ce represintă p'un dorobanţ la asalt. Statueta pörtă numele: Românul la Griviţa. O asemenea statueta se pôte comanda la Roma cu preţul de 100 franci în terra-cota şi cu 60 franci în ghips. „Pressa.“

* (Sunt destepti Bulgarii!) Într'o corespondenţă de la Adrianopol cetim următoarele: Când un Bulgar are pofta să ia câte un cal de la Turci, începe să cerceteze cu băgare de samă dobitocul, asupra căruia şi-a aruncat ochii; se asigură despre vr'un semn particular cam ascuns al dobitocului, apoi-aleră la un oficer rus, şi-i povestesc că un Turc i-a furat calul.

Firese că Turcul tăgăduiesc; dar persoana însărcinată cu cercetarea somară, încredându-se în arătările date de Bulgar, se asigură, dacă e adevărat, că calul are cutare sau cutare semn la locul spus; dovada fiind dobandită, el dă Bulgarului dobitocul sau dobitocul şi... ciapcânlincul este isbutit. „R. L.“

PARTEA SCIENTIFICĂ ŞI LITERARĂ.

Isagogia

adeacă introducere în cunoscinţa cărţilor sfinţei scripturi de dr. Ilarion Puşcariu, protosingel arhiepiscopesc, asesor consistorial şi profesor seminarial. Sibiu, tiparul Tipografiei arhiepiscopale. 1878.

Ca toate ştiinţele teologice, Isagogia biblică, şi are baza în biserica ortodoxă de pe timpul patristic. Aici aflăm numai scurte notiţe prin diferite scrieri ale s. s. părinţi. Un început mai independent găsim la Adrian (+450) — *Adrianoῦ εἰσαγωγὴ εἰς τὰς δεινὰς γραφὰς* (edit. Migne Tom. 68) — după care şi disciplina şi-a luat numele.

Dar biserica noastră puţin s'a depărtat de acest înepic.

La rangul de disciplină Isagogia fu înălţată numai în urma reformatiunii. În biserica protestantă, până la Hupfeld şi Schleiermacher, Isagogia deveni un conglomerat monstruos de diferite cunoscinţe. În ea erau grămădite şi amestecate toate cunoscinţele ce credeau că înlesnesc priceperea bibliei: neologismele, Archeologia, Ermeneutica, Ştiinţi naturale etc.

Astfel Isagogia devenise un fel de Enciclopedie biblică. Din această Enciclopedie, care trata totul în mod confus, dar nimic sistematic şi cu principii ştiinţifice, se dezvoltară mai multe discipline, ca: Ermeneutica, Archeologia, Istoria biblică, Geografia, separându-se unele de altele, şi resumându-se Isagogia singură la espunerea părţii istorice a bibliei, ¹⁾ adică: Canonul (cărţile din biblie), istoria texturilor şi versiunilor — partea generală; cuprinsul, scopul, autorul, timpul scrierii cărţilor deosebite — partea specială.

Aceasta este cu deosebire la Germani. Unii engleji ca Horne şi Dixon trată Isagogia în legătură cu geografia, archeologia, ermeneutica şi critica.

O tractare după metoda germană a acestei ştiinţe pôte avé loc numai acolo, unde ştiinţele biblice preste tot au ajuns la un grad însemnat de dezvoltare.

La noi însă, care stăm pe trépta cea mai inferioară în studiul bibliei, tratarea Isagogiei, cel puţin deocamdată, cere să fie mai enciclopedică, să ne dea toate îndreptările prin care se usurează înţelesul bibliei, dar tot-odată să nu cadă în erorea atinsă mai sus.

Aceste consideraţiuni se vede că le-a avut în vedere d. Puşcariu la prelucrarea opului despre care cercăm a face o scurtă dare de samă.

Opul d-lui Puşcariu se împarte în două secţiuni cuprindând secţiunea întâia Isagogia în sens strict, aşa cum se trată la germani; iar secţiunea a doua sub titlul: „Cunoscinţe istorice biblice“ un „Prospect în istoria biblică“ (ad. Istoria lui Israil), „Cunoscinţe din geografia Palestinei“ (geografia biblică), „antichităţi biblice“ (archeologia biblică) şi „Privire generală în istoria bisericii creştine.“

Precum se vede d. Puşcariu a şintut samă, atât de rezultatele ştiinţei, separând

¹⁾ De unde Reuss, prof. în Strassburg, şi intitulă Isagogia: Geschichte der heiligen Schriften.

diferitele discipline, cât și de împregiurările noastre de cultură, dându-ne un manual, care afară de Ermeneutică, tratăză într'un chip serios și un stil ușor toate acele rezultate ale științei, care ușurează înțelesul bibliei.

In secțiunea I. Autorul începe prin partea generală a Isagogiei, căreia apoi i urmează partea specială. Prin această dispoziție bine-nimerită d-sa ne introduce întâiu în întregul scripturii, arătându-ne sôrtea și cuprinsul ei, făcându-ne ôre cum familiari cu ursita sf. scripturii, ca așa cu atât mai ușor și mai cu interes să intrăm în partea ei specială. Aici aflăm avantajul acestuia față cu opurile cele vaste germâne, ca Guericke,¹⁾ Reuss,²⁾ Bleck³⁾ ș. a. sau Reusch⁴⁾ și Langen⁵⁾.

În partea specială autorul face o espunere scurtă a fie-cărei cărți din biblie ținând ordinea pe care o aflăm în LXX și nu după cum se presupune că s'ar fi scris. Atunci, când critica va fi constatată în destul ordinea în care s'au scris cărțile deosebite, metoda cea mai bună va fi cea istorică. Până atunci însă în manuale ca cel de față este mai folositor să nu intrăm în noeanul conjecturilor.

In secțiunea II prin „Prospectul în istoria biblică“ autorul ne pune înainte un tablou, în care vedem întreaga istoria lui Israil până la epoca lui Iisus Christos.

Încât privește „geografia biblică“ autorul nu trebuie să se măgănească numai la geografia „Palestinei“, ci, precum însuși observă în nota (1) pag. 169, să ne pună în vedere „geografia tuturor țerilor din orisonul bibliei“, sau dacă nu a tuturor, cel puțin a celor mai însemnate. Ori cum să fie tratată geografia — mai ales a Palestinei sau „a tuturor țerilor din orisonul bibliei“ o chartă geografică este neapărată. Regretăm că autorul n'a ținut samă de această trebuință.

Arheologia (antichități biblice) intru cât este tratată ne mulțămesc pe deplin. În trăsături bine marcate, ce dovedesc erudiție și cunoștințe speciale, autorul ne arată dezvoltarea cultului omenesc — după biblie — apoi starea de cultură a evreilor. Sînt de altminteră multe lucruri neatinse în arheologie, precum Tesaurul, navigație, monedă, arta în specie, lucrurile aparținătoare serviciului dumnezeesc (vase și ornamente), a căror tratare însă nu încapă în cadrele unui manual ca cel de față.

Deși nu era absolut necesar ca autorul să adaugă la manualul său încă câte-va pagini cu „privire generală în istoria bisericești creștine“, prin modul cum se tratăză această parte în împregiurările noastre nu ni se pare chiar superfluă.

Neesacități fără însemnătate ca limba în care s'au scris „Înțelepciunea lui Solomon“ și „cartea a III Macaveilor“, care a fost cea evreică sau chaldeică după cum susține autorul la pag. 8, fiind puține le trecem cu vederea.

Nu înțelegem însă pentru ce la pag. 21 se cetesc Iehova (LXX Κύριος). Căci dacă în loc de dnul (Κύριος) recurgem la termenul din original, am avé multe de zis.

Încă un cuvânt asupra neesacității unui termen tehnic. „Istoria bisericești creștine.“ După cât scim noi bisericești (Εκκλησία) este identic cu creștinism, căci numai societatea creștinilor se numesc bisericești. Relativ la alte religii nu se întrebunțeză acest termen (Εκκλησία). „Biserica creștină“, este prin urmare una cu bisericești bisericești sau creștinism creștinesc — pleonasm. Dealtminteră d. Pușcariu nu este singurul literat, ce cade în această inesacitate⁶⁾.

Defectele în sine neesențiale ce aflăm în această carte, dispar însă față cu partea bună.

Deci putem numai felicita pe autor pentru întreprinderea această, mai ales că a mers pe un teren, care deși prea trebuincios, a fost puțin lucrat în mod științific la noi. În specie Seminariele noastre care voesc să aibă cât de mică pretențiune la o cultură modernă primesc prin cartea de față un manual românesc din cele mai bune pentru studiul bibliei.

„Convorbiri literare.“

P.

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.“)

London, 24 Aprilie n. „Times“ anunță din Constantinopole: O revoluțiune formidabilă a erupt din partea Mohamedanilor din Rumelia. În 18 l. c. avu loc la Dometica (cetate, spre mēdă de dela Adrianopole pe linia drumului de fer ce duce dela Adrianopole spre marea Egeă) o luptă sângerôsă nehotărită. Perderea Rușilor este de 500 ômeni.

Hamburg, 24 Aprilie n. Principele Bismarck s'a bolnăvit în Friedrichsruhe de foc viu (Gürtelrose).

Petersburg, 24 Aprilie n. Mijlocirea Germaniei se continuă. Indispusețiunea lui Gorciacoff a dat mai spre rēu; pătinesce de friguri vehemente.

Constantinopole, 24 Aprilie n. Revolta Musulmanilor în Bulgaria e în creștere. Numărul insurgenților a ajuns până acum la 15,000.

Oferte pentru rănii din România.

Prin dnii Ioane Marcu și Vasilie Diaconovici din comunele Bocșamontană, Vașova și Bocșa-română (Banat), dela:

DD.: Zach. Botosiu paroch gr. or. 10 franci în aur, Ioane Marcu inv. gr. or. rom. 5 fl., Basiliu Nemoianu paroch gr. or. 3 fl., Mich. Rusz comerciant 1 #, I. Petricu 10 fl., St. Antonescu 10 fl., A. Popescu 2 fl., Catarina Popescu 1 fl., Nicol. Panajoth 5 fl. în Süberthaler, Vasă Georgeviciu propriet. din Rafna 5 fl., Corneliu Budintianu 10 fl., Vasilie Diaconoviciu sen. coșocariu 10 franci, Catarina Diaconoviciu 1 fl. și 65 dgr. scame, Ad. Diaconoviciu 1 fl., Vasilie Diaconoviciu jun. 1 fl., Mihaiu Diaconoviciu 50 cr., Aureliu Diaconoviciu student d'a 6 clasă 50 cr., Corneliu Botosiu 50 cr., Vidu Goga din Iersig 20 cr., Nicolae Loga lucrătoriu 20 cr., Patruș Loga lucrătoriu 20 cr., Petru Mustăță călcunariu 50 cr., Aureliu Nemoianu student 50 cr., Fabiu Nemoianu scolaru 50 cr., Virgiliu Camiliu Nemoianu 50 cr., Elena Nemoianu preotêsă 50 cr., Elena Nemoianu 50 cr., Gregoriu Oancia econom 1 fl., Ioan Jivoinoviciu călcunariu 1 fl., Elisabeta Jivoinoviciu 50 cr. și 1 stergariu, Mihai Munteanu lemnariu 50 cr., Iosif Puiu lemnariu 50 cr., M. Ghanu 2 fl., Constantin Sabău 50 cr., Vasile Tismanariu 50 cr., Nicolau Vulpe învățatori 1 fl., Georgie Vuicu din Bocșa-română 50 cr., Iosif Popoviciu jude comunal (Drăgesci) 1 fl., George Nemoianu 1 fl., Ioane Nica 2 fl. 50 cr. 1 leu și 2 stanți, Nicolau Dobrescu 1 fl., Ios. Sabău neguțat. 1 fl., Alex. Sabău 1 fl., George Sabău 50 cr., Ch. Habasz 50 cr., Nicolae Mircea 50 cr., Mihai Daieviciu 1 fl., Maria Daieviciu 1 fl., Aureliu Russu 1 fl., Aloisia Petricu 10 franci, N. N. 4 sfanți și leu, Demetriu Antonescu 5 fl., Isai Bobora 1 fl., Mihai Brădiceanu 5 fl., Avram Miteru 50 cr., Marta Miteru 50 cr., Aurelia Miteru 25 cr., Iulian Miteru 25 cr., Christina Miteru 25 cr., Ioan Crainicu 2 fl., Maria Crainicu 2 fl., Simeon Miatoviciu 1 fl., Nicolau Avramu 1 fl., Iuliana Avramu 1 fl., Dimitrie Popoviciu din Vasiova 50 cr., Nicolae Floreiu 1 fl., Ludvig Marcin 50 cr., Mihai Perianu 1 fl., Nicolau Roscobanu 50 cr., Nicolau Mustăță 50 cr., Petru Doloreanu 30 cr., Nicolae Teranu 50 cr., Iosif Mustăță 50 cr., Georgie Perianu 50 cr., Const. Stancoviciu 50 cr., Nicolau Cadia 50 cr., Turoczy 50 cr., Adolf Renoi 20 cr., Alesandru Costianu 3 fl., Octaviu Brosteanu 1 #, Nicolau Spineanu 1 fl., Alesandru Russu 1 fl., Iosif Roșcobanu 50 cr., Nicolau Cozacu 1 fl., Melania Panajoth 1 #, Iova Mitru din Vasiova 1 fl. și 1 leu, Parascheva (Pima) Mitru din Vasiova 50 cr. și 9.45 m. pândă, N. N. 2 fl., Gitza Perianu 50 cr., Vasilie Oghezlaci 1 fl., Ioan Bolovegea 3 fl., Iosif Klein din Valeapai 50 cr., Ioan Teranu 20 cr. și 14 dgr. scame, Petronila Roșcobanu scolară 14 dgr. scame, Iustinia

Jianu scolară 14 dgr. scame, Elena Bociaciu scolară 14 dgr. scame, Elisaveta Jianu scolar. 14 dgr. scame, Maria Avramu scolar. 14 dgr. scame, Iuliana Perianu scolar. 5 dgr. sc., Elena Berdacu scolar. 5 dgr. sc., Elena Baleanu scolar. 5 dgr. sc., Elena Mustăță scolar. 3 dgr. sc., Sofia Poienariu scolar. 3 dgr. sc., Maria Padesianu scolar. 3 dgr. sc., Iuliana Jianu scolar. 3 dgr. sc., Dochia Telescu scolar. 3 dgr. sc., Ioan Gruescu scolaru 7 dgr. scame, Ioan Potoceanu scolar. 7 dgr. scame, Ioan Spineanu scolar. 7 dgr. sc., Nicolae Bojinca scolar. 7 dgr. sc., Nicolae Telescu scolar. 7 dgr. sc., Alesandru Roșcobanu scolar. 7 dgr. sc., Iosif Poienariu scolar. 7 dgr. sc., Petru Gruescu scolar. 7 dgr. sc., Aureliu Pocroianu scolar. 7 dgr. sc., Nicolae Stancoviciu scolar. 7 dgr. sc., Mihai Popescu scolar. 7 dgr. scame, Iacob Novacu jude com. din Valeapai 1 fl., Stefan Perianu cu muma sa 6 fl., Alessiu Popescu 2 fl., Ioan Tina inv. din Bocșa-rom. 2 fl., Nicolau Cocosiu 50 cr., Teodor Ciula 50 cr., Const. Ciula 40 cr., Moise Erenia 50 cr., Constandiu Tina 20 cr., Marcu Humă 50 cr., Petru Furlugianu din Coclenu 1 fl., Iosif Furlugianu 1 fl., Ioane Popoviciu 1 fl., Ioane Opra 1 fl., Ecatarina Munteanu 65 dgr. scame.

Suma: 134 fl. 15 cr. în bancnote și monetă mică, 3 galbini, 30 franci în bucăți de aur de câte 10 franci, 5 fl. în bucăți de argint, 6 sfanți și 3 lei; apoi: 3.15 chilogr. scamă, 9.45 metri pândă și un stergariu, în valôrea generală de circa 200 fl. v. a.

Aceste ofrande benevole s'au spedit deja înainte de mai mult timp directe prin postă principelui Demetriu Gr. Ghica, președintele societății „Crucea roșie“ la Bucuresci.

Bursa de Viena

din 12/24 Aprilie 1878.

Argint	106 85
Galbin	5 79
Napoleon d'aur (poli)	9 82
Valuta nouă imperială germană	60 40

Economic.

Budapesta, 20 Aprilie n. (Raport săptămânal). Timpul în săptămâna trecută a fost uscat și cald. Temperatura în termin de mijloc a fost de + 15° R. Ceriul era nuoros însă abia a picurat din când în când. Bruma nu a cădut decât în comitatul Raab, unde a stricat holdele de grâu. De altcum sēmănaturile se află într'o stare excelentă. Holdele înainteză cu o repeziune aproape prea mare. Cartofii și cucuruzul continuă a se sēmăna.

Grâu s'a oferit foarte mult, cumpărătorii însă au rămas în rezervă așa că marfa a scădut în preț cu câte 10—20 cr. Circulația totală 65—70,000 măji metrice. În termine pro primăvară fl. 10.75—10.90, pro tōmnă fl. 10. 43.

Sēcara s'a efiniț și ea cu 10—15 cr, plătinduse numai fl. 7.60—7.75.

Aceeași se pôte dice despre orz, care s'a vëndut cu fl. 7.40—7.55. Circulația 2500 măji m.

Ovėsul s'a efiniț cu 12—20 cr. Circulația 4000 măji m. Prețul fl. 6.40—6.55.

Cucuruzul continuă a avé trecere bună. Marfa vechie fl. 7.30—7.75, nouă fl. 7.50—7.55. Circulația 16—18,000 măji m.

Porcii au cam scădut în preț, cucuruzul fiind prea scump. Porcii sêrbesci s'au vëndut pro chilo greutate netto cu 50—52 cr. rom. cu cr. 48½—49. Din Ungaria de sud s'au adus 1530 porci slabi și 2590 grași, din Ardél 1290 din Serbia 5030, din România pe corabie 640 pe calea ferată 600, laolaltă 11,680 porci.

Măzăricea s'avëndut cu fl. 5.05—6. Linte ung. fl. 8—12, mazerea fl. 10—12, fasolea mare albă fl. 11—11.25.

Cartofii de prima calitate au reușit cu fl. 3—3.20 pro maja met.

Spirtul din cauza sêrbătorilor n'a prea aflat consumatori.

La peile de ôie notăm: germâne de părechie fl. 2.60—3.20 sêrbesci fl. 115—125, din Banat fl. 125—140, pro 102 bucăți.

Pei de capră s'au vëndut cu total circa 600 bucăți, sêrbesci cu fl. 150, turcesci cu fl. 130—140.

Brașov, 19 Aprilie n. Pro hectolitru: Grâu 9—9.60, grâu sēcăreț fl. 7.75, sēcără fl. 5.90—6.20, orz fl. 5—5.40, ovės fl. 3.0—3.20, cucuruz (porumb) fl. 5.40, mălaiu fl. 6.30, mazere fl. 7; linte fl. 8.—, fasole fl. 6.10, sēmăntă de in fl. 12.—; cartof fl. 1.40. Carne de vită pro chilo cr. 40, carne de porc cr. 44; sâu de bovine prospet pro 100 chilo fl. 38.

Medias, 18 Aprilie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.70—9.20; Grâu sēcăreț fl. 6.80—7.40; Sēcără fl. 6.40—6.80; Ovės fl. 3.20—3.50; Cucuruz fl. 6.50—7; Sēmăntă de cânepă fl. 9.——10; Mazere fl. —; Fasole fl. 8—9; Cartof fl. 2.40—2.50; Fân pro 100 chilo fl. 2—2.20; Cânepă fl. 6.00—6.4; Sîmăntă fl. 6.5—7.0 pro 100 chilo; Unsôre de porc fl. 70; Sên de luminări fl. 40—56; Spirit pro grad 12 cr. pro chilo; carne de vită 36 cr. carne de porc 44 cr. carne de vițel 40 cr. Ôue 5 de 10 cr.

Nr. 341878.

CONCURS.

În înțelesul înaltei ordinațiuni a Preamăritului Consistoriu arhidieceșan din 20 Octobrie 1877 Nr. 2650 se escrie prin această concurs pentru parochia gr. or. de clasa III din Cristiș în protopresbiteratul tractului Turdei inferioare comitatul Turda-Arieș, cu termenul până la 7 Maiu a. c.

Emolumentele sînt:

1. Agri pentru sēmăntură cu cucuruz de 5 ferdele mici, — agri de sēmăntură de tōmnă de 30 ferdele mici.
2. Edificiile necesare tôte.
3. Fēnaț de 8 cară fēn și 2 otavă. Cemetierul din jurul bisericii.
4. Cănepiști două, una de 262 □ alta 500 □ curechiște 100 □.
5. a) Drept de pășunit pentru 4 vite corute în contenit. b) De fie-care fum una litră de cucuruz sfărmat. c) Stola epitrafilului usuată, din acestea trei din urmă terțialitatea a cantorelui de sub a), b), c).

Doritorii cari voiesc a ocupa această stațiune au a-și așterne suplicile lor, conform legei instruate la subscrisul până la termenul sus amintit.

Agărbiciu 27 Martie 1878.
În conțelegere cu comitetul parochial.
Simeon P. Moldovan m/p.
2—3 protopresbiter.

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat:

- a) pe lângă anuciarea rădicării în sensul statutelor cu 6% interese;
- b) sub condițiune de a se anucia institutului rădicarea depunerii la 3 luni înainte cu 6½ % interese;
- c) sub condițiune de a se anucia institutului rădicarea depunerii la 6 luni înainte cu 7% interese.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului, și încetă cu ziua premergătoare zilei, în care se rădică depunerea cu acel adaus înse, că numai după acele capitale se dau interese, cari stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se însēmăna apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciali.

Depunerile trâmise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv totdeuna în ziua primirei.

Asemene se pot efectui prin postă anuciuri și rădicări de capitale. Sibiiu, 28 Martiu 1878.

„Albina“,
4—4 Institut de credit și de economii.

Pentru sezonul de vară

a sosit din Viena o alegere din cele mai nouē pālării pentru dame și copii, cu sau fără arangiament. Prețurile se vor socoti cât mai efin, și comande în scris se vor efectua în modul cel mai prompt.

Pentru concursul binevoitoriu se rōgă

Sibiiu în 7 Aprilie 1878.

I. Wegmuth,
(2—2) (Strada Cisnădiei Nr. 25).

¹⁾ Neutestamentliche Isagogik. ed. III. 1868.
²⁾ Geschichte der heiligen Schriften Neuen Testaments. ed. V. 1874.
³⁾ Einleitung in d. alte Testament ed. III. 1870. Einleitung in d. neue Testam. ed. II. 1866.
⁴⁾ Lehrbuch der Einleitung in d. Alte Testament. Ed. IV. 1870.
⁵⁾ Grundriss der Einleitung in d. Neue Testament. ed. II. 1873.
⁶⁾ E. v. Pressensé. Geschichte der 3 ersten Jahrhunderte der christlichen Kirche, deutsche Ausg. v. E. Tabarius. 4 Tom. 1862—65.
Annon. Der Anfang der christlichen Kirche etc. 1837. Chiar famosul Baur F. C., capul școlii de Tübingen: Geschichte der christlichen Kirche 3. Aufl. 5. Tom. 1863 și Die christliche Kirche von Anfang des 4. bis Ende des 6. Jahrhunderts etc. 1859. etc.